

[Ministeren for skatter og afgifter]

boliger hang sammen med en mere realistisk lejeværdiansættelse af ejerboliger, end vi efterhånden har fået. Hvis man ville tage den diskussion op, ville det kræve, for bare at opretholde en rimelig balance i synspunkter og begrundelser for de skatteregler, man kræver, at lejeværdien blev væsentligt forhøjet, og hvis den skulle føres tilbage dertil, hvor den var i forhold til ejendomsværdien på det tidspunkt, da der var en ubegrænset eller væsentlig større fradragsret for vedligeholdelsesudgifter, ville det være en straming, som ville være helt uacceptabel for de fleste parcelhusejeres budget. Derfor vil jeg allerede af den grund mene, at det er uden sammenhæng at foreslå nye milliardlettelser via en udvidet fradragsret for vedligeholdelsesudgifter. I virkeligheden er den udvikling, vi har gennemløbet, og som jeg synes har været fornuftig, med standardiseringen og maksimeringen til de 2.000 kr., udtryk for, at vi har ladet lejeværdien glide ned, vi har udhulet standardfradraget, vi har fået standardiseret reglerne, og standardfradraget er ikke meget andet end et bundfradrag i lejeværdiberegningen i dag. Og sådan synes jeg det skal blive ved med at være.

Regeringen kan derfor ikke gå ind for, ikke acceptere, nogen af de overbudsforslag, der fremsættes fra konservatives og CDs side om at indføre en sådan fradragsret for vedligeholdelsesudgifterne. Forslaget vil have åbenbare fordelingspolitiske skævheder. Det vil begunstige de store indkomster mest, det vil pålægge skattemyndighederne overordentlig store administrative belastninger med millionvis af regninger, og det vil ikke have større beskæftigelsesmæssigt positive virkninger end de forslag, regeringen har på beddingen om at give lettelse for erhvervslivets investeringer og især i den sammenhæng relevant for erhvervslivets bygningsinvesteringer.

Jeg tror nok, at man bortset fra de vælgermæssige gevinster, som man tror kan ligge på området, i sit sinds inderste vil indrømme, at skal vi prioritere penge, skal vi anvende milliardbeløb til skattelettelser nu, må de penge, som vi mener der måtte være til rådighed, prioriteringsmæssigt, hvis det er samfundsøkonomien og en langsigtet fornuftig udvikling, vi stræber efter, være noget med at støtte erhvervsvirksomheder, støtte fornyelsen af produktionsapparatet og ikke at udvide fradragsretten for private udgifter. Det

synes jeg man skulle tænke over fra de borgerlige partiers side.

Så taler hr. Fogh Rasmussen om – og det er jo også en af disse gribende overdrivelser – at nu lægger regeringen gift for nybyggeriet ved at komme med et forslag om regulering af skatten af lejeværdi på 62 eller på 100 kr. alt efter ejendommens størrelse. Ja men hr. Fogh Rasmussen, det er dog velkendt, at når man taler om udgifter i forbindelse med nye boliger, så er det prioritetsudgifter på 100.000 kr. om året eller mere, der tales om. Det, der er behov for at gøre på dette område, er at gennemføre en finansieringsreform, der væsentligt, med mange tusinde kroner, med titusinder af kroner, kan nedsætte startudgifterne ved nye boliger, og det kommer regeringen med forslag om. Det er det, der har noget at gøre med nybyggeriet, det er ikke gift for nybyggeriet, det er vitaminer til nybyggeriet, og det har uden sammenligning positive virkninger af langt, langt større omfang end dette, som på helt minimal vis under visse forudsætninger, som jeg i øvrigt mener er urimelige, kan trække i den anden retning.

Så spurgte hr. Fogh Rasmussen – i parentes bemærket, og det var sammenhængen med ejendomsskattefradragets aftrapning – hvor mange kommuner der har sat grundskyldpromillerne ned. Jeg har ikke tallene her på rede hånd, men jeg kan sige til hr. Fogh Rasmussen, at det er faktisk sådan, at den samlede udskrivning af grundskyld til primærkommunerne i 1982 kun ligger en anelse over, hvad udskrivningen var i 1981, og det var en uændret udskrivning, der var hensigten med regeringens henstilling til kommunerne. Henstillingens intentioner er altså i meget vidt omfang til en meget høj procent blevet fulgt. Der er ganske enkelte kommuner, der i væsentlig grad har afvejet fra dette mønster, og det kan måske give anledning til nogle videre overvejelser fra regeringens og folketingets side.

Så skal jeg gøre nogle bemærkninger til hr. Rahbæk Møller, som spurgte, hvad årsagen er til, at regeringen ikke foreslår en grundsats for lejeværdien på 2,6 pct. af den nye kontantvurdering, men på 2,5 pct. Det er jo rigtigt, at det er resultatet af, at vi mener, at den balance, der blev skabt ved sammen af foranstaltninger vedtaget i kraft af mini-forliget fra april måned sidste år, kunne begrunde en stort set uændret lejeværdibeskat-